

hos Bøelgerne og hos deres Repræsentanter her, som den har været nogen Sinde tidligere. Derfor vil jeg tilraade at stemme for disse Vædringsforslag, som ere stillede af Flertallet. — Forslaget under Nr. 43 er tiltraadt, Nr. 44 og 45 ligesedes, Nr. 46 derimod ikke. Det angaar en Bevilling af 600 Kr. til Kontrol med det Rød, der leveres til Sindsygeanstalten i Middelfart. Jeg skal blot kortelig sige, at Udvalget har ikke funnet tiltræde det, fordi det viser sig, at en saadan Rødkontrol ikke principielt er gennemført ved alle Sindsygeanstalterne. Der er bevilget et Beløb til en Sindsygeanstalt — jeg erindrer ikke, om det er den i Viborg eller den i Aarhus — men til en af de nyeste Anstalter bevilges der intet, og til Bordingborg bevilges der, saa vidt jeg erindrer, heller ikke noget til Rødkontrol. Det forekommer Udvalget, at der maa gaas frem efter et bestemt Princip, og jeg skal tillige sige, at den søgte Bevilling er 600 Kroner, medens den, der er givet til en af Anstalterne — jeg erindrer som sagt ikke, om det er den i Aarhus eller Viborg — kun er 200 Kroner. Det søgte Beløbs Størelse er motiveret ved, at denne Kontrol ikke skulde gennemføres i Middelfart, hvor Anstalten ligger, men hos Slagterne, som bo langt borte derfra. Jeg vil dog henlede den højtæredede Ministers Opmærksomhed paa, at hvis han ønsker en saadan Kontrol med det Rød, som leveres til Anstalten, maa det formentlig dog være tilstrækkelig, at Rødet kontrolleres ved Leveringen til Anstalten. Jeg gaar der nemlig ud fra Reglerne ved den københavnske Rødkontrol. Medens man i Middelfart har ønsket, hvad der ganske vist er det fuldstændigste, at kontrollere Rødet hos Slagteren, nøjes man her i Byen med at kontrollere det Rød, som indføres slagtet her til Byen. Man anser den Kontrol, for saa vidt den virkelig bliver gennemført, for at være tilstrækkelig, og jeg kan heller ikke antage andet, end at den ogsaa maa være det overfor Sindsygeanstalterne. Dermed ere vi færdige med § 20. — Paa § 25 er der stillet et Vædringsforslag af Flertallet, som jeg heller ikke behøver videre at omtale. Det gaar ud paa ligesom tidligere at nægte et Beløb til en Departementchefs Rejse til Island. — Under § 26, II, angaaende Suitsministeriet, er der stillet et Vædringsforslag under Nr. 200, som gaar ud paa at nægte et Beløb af 67,900 Kroner, der er forlangt til forskellige Bygningsforanstaltninger ved Horsens Straffeanstalt, navnlig for at forbedre de hygiejniske Forhold der. Udvalget mener, at da der i Aarhus fordrøses ikke saa ganske saa Beløb til Bygningsforanstaltninger ved Straffeanstalterne baade

Christianshavns og Bridesløselles Straffeanstalt, ønsker man ikke i et enkelt Aar at bevilge saa overordentlig store Beløb, som Straffeanstalterne i Aarhus fordrø, og man har derfor ment at maatte foreslaa det her omhandlede Beløb nægtet. — Under Nr. 201 er der af Flertallet stillet et Vædringsforslag, som gaar ud paa at nægte et Tilskud til Sømandsforeningen for at sætte den i Stand til at forsyne Sømænd med Identitetstegn. Det er et ganske lille Beløb, som det maaste vil undre nogle, at man nægter, men man mener, at der er det lidt underlige ved dette Forlangende, at det gaar ud paa at støtte en enkelt Forening; det har vakt en underlig Hølelse. I det Øjeblik, det var en Foranstaltning, der gik ud paa at støtte Sømandsstanden i Almindelighed, ved jeg ikke, hvorledes Udvalget vilde stille sig — det kan jeg ikke sige noget bestemt om — men i alt Fald finder man det lidt underligt at give denne Forening en Favør med Hensyn til disse Tegns Uddeling. — Vædringsforslaget under Nr. 202 gaar ind under de Bemærkninger, jeg tidligere er fremkommen med angaaende provisoriske Foranstaltninger, og giver mig altsaa ikke Anledning til at sige noget her. — Vædringsforslagene under Nr. 203 og 204 ere tiltraadte.

Scharling: Jeg skal ikke opholde mig ved de Vædringsforslag, der ere gaaede igennem flere Aars Finanslovsbehandlinger. Imidlertid skal jeg dog med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 38, stønt det heller ikke er første Gang, at der er Tale om det, bemærke, at det paagældende Honorar af 600 Kr. til en Assistent ved Udgivelsen af Lov- og Ministerialtidende har jo, efter hvad der er ophjst i Anmærkningerne, kun til Hensigt at befri Udgiveren for den Byrde til Medhjælp, som mere og mere er bleven nødvendig og har antaget et større Omfang, efterhaanden som Tidendens Omfang vokser, medens hans Honorar fra først af er sat saa lavt, at der næppe er tænkt paa, at der deraf skulde udredes et særligt Beløb til Medhjælp. Naar Mindretallet ikke har villet være med til at nægte dette lille Beløb, sker det hyderligere i den Forventning, at der, naar et saadant Honorar til Medhjælp bliver bevilget, vil kunne naas en bedre og mere hensigtsvarende Form for Ministerialtidende, end den for Øjeblikket har. Det kan næppe nægtes, at denne Tidende ikke ganske har fyldestgjort de Forventninger, man nærede til den ved dens Begyndelse. Hovedmanglen ved den er dens Uligelighed overfor de forskellige Ministerier. Der er